

Határozatok Tára

NILS WAHL
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2016. június 7.¹

C-14/15. és C-116/15. sz. egyesített ügyek

**Európai Parlament
kontra**

az Európai Unió Tanácsa

„Megsemmisítés iránti kereset — Jogalap — Büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés — 2014/731/EU, 2014/743/EU, 2014/744/EU és 2014/911/EU tanácsi határozat — Automatizált információcsere — Gépjármű-nyilvántartás — Daktiloszkópiai adatok — Döntéshozatali eljárás — Az Európai Unió működéséről szóló szerződés hatálybalépésének hatása — Átmeneti rendelkezések — A 36. jegyzőkönyv 9. cikke — Az »alap-jogiaktus« és a »végrehajtási intézkedés« fogalma — Másodlagos jogalap — A Parlamenttel folytatott konzultáció — Valamely tagállam vagy a Bizottság kezdeményezése — Szavazási szabályok”

1. Az Európai Parlament által indított jelen megsemmisítés iránti kereset négy olyan, büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi uniós együttműködésről (az EU-Szerződés korábbi VI. cikke, a továbbiakban: harmadik pillér) szóló határozatra² (a továbbiakban: megtámadott határozatok) irányul, amelyeket a Tanács a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően fogadott el. Amint az köztudott, az említett Szerződés hatálybalépése példa nélküli hatással volt a harmadik pillérré vonatkozó intézkedések elfogadásának alapját képező intézményi és jogi szintérre: az e Szerződés által elindított „lisszabonizálási” folyamat révén a harmadik pillért beolvasztották a nemzetek feletti uniós keretrendszerbe.

2. E területen a nagyrészt intézményközi döntéshozatalról az új uniós jogi keretrendszerre való zökkenőmentes áttérés biztosítása érdekében az átmeneti intézkedésekről szóló 36. jegyzőkönyvet csatolták a Szerződésekhez. A megtámadott határozatokat egy, a 36. jegyzőkönyv 9. cikkének hatálya alá tartozó aktus alapján fogadták el.³ Az említett rendelkezés értelmében a harmadik pillér keretében a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt elfogadott jogi aktusok joghatása mindaddig fennmarad, amíg azokat hatályon kívül nem helyezik, semmisnek nem nyilvánítják, vagy nem módosítják.

1 — Eredeti nyelv: angol.

2 — A gépjármű-nyilvántartási adatokra vonatkozó, Máltával való automatizált adatcsere megindításáról szóló, 2014. október 9-i 2014/731/EU tanácsi határozat (HL 2014. L 302., 56. o.), a gépjármű-nyilvántartási adatokra vonatkozó, Ciprussal való automatizált adatcsere megindításáról szóló, 2014. október 21-i 2014/743/EU tanácsi határozat (HL 2014. L 308., 100. o.), a gépjármű-nyilvántartási adatokra vonatkozó, Észtországgal való automatizált adatcsere megindításáról szóló, 2014. október 21-i 2014/744/EU tanácsi határozat (HL 2014. L 308., 102. o.) (C-14/15. sz. ügy), valamint a daktiloszkópiai adatokra vonatkozó, Lettországgal való automatizált adatcsere megindításáról szóló, 2014. december 4-i 2014/911/EU tanácsi határozat (HL 2014. L 360., 28. o.) (C-116/15. sz. ügy).

3 — A Szerződésekhez csatolt, az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv. Az említett jegyzőkönyv 9. cikke a VII. cím alatt szerepel, amely az Európai Unióról szóló szerződés Lisszabon előtti változatának V. és VI. címe alapján elfogadott jogi aktusokra vonatkozik.

3. A közelmúltban tárgyalt ügyekben a Bíróság már számos olyan alapvető problémát oldott meg, amely a fenti átmeneti szabály alkalmazásából eredt.⁴ Ettől, valamint a jelen keresetek és az említett ügyek között fennálló szoros kapcsolattól függetlenül a Parlament által indított keresetek olyan kérdéseket is felvetnek, amelyekkel a Bíróság mindeddig nem foglalkozott, mint például a megtámadott határozatok természete abban az esetben, ha az említett határozatokat egy „hibrid” döntéshozatali eljárás alapján fogadták el, valamint ezen eljárások jogszerűsége.

I – Jogi háttér

A – A Szerződés releváns rendelkezései (a Lisszaboni Szerződést megelőzően)

4. Az EU 34. cikk (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A Tanács az e címben megállapított megfelelő forma és eljárás alkalmazásával intézkedéseket tesz, és előmozdítja az együttműködést, hozzájárulva ezzel az Unió célkitűzéseinek megvalósításához. Ebből a célból a Tanács bármely tagállam vagy a Bizottság kezdeményezésére egyhangúlag eljárva:

[...]

c) határozatokat fogadhat el – a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítését kivéve – bármely egyéb olyan célból, amely e cím célkitűzéseivel összhangban van. Ezek a határozatok kötelezőek és nem rendelkeznek közvetlen hatállyal; a Tanács minősített többséggel elfogadja az ezeknek a határozatoknak az Unió szintjén történő végrehajtásához szükséges intézkedéseket; [...]

5. Az EU 39. cikk (1) bekezdése a következőket írja elő:

„A Tanács a 34. cikk (2) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett bármely intézkedés elfogadása előtt konzultál az Európai Parlamenttel. [...]”

B – 36. jegyzőkönyv

6. A 36. jegyzőkönyv 9. cikke szerint:

„Az uniós intézmények, szervek és hivatalok által az Európai Unióról szóló szerződés alapján a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt elfogadott jogi aktusok joghatása mindaddig fennmarad, amíg azokat a Szerződések alapján hatályon kívül nem helyezik, semmisnek nem nyilvánítják, vagy nem módosítják. Ugyanez vonatkozik a tagállamok között az Európai Unióról szóló szerződés alapján megkötött megállapodásokra.”

4 — 2015. április 16-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-317/13 és C-679/13, EU:C:2015:223); Parlament kontra Tanács ítélet (C-540/13, EU:C:2015:224); 2015. szeptember 10-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-363/14, EU:C:2015:579); 2015. december 23-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-595/14, EU:C:2015:847).

C – A releváns határozatok

1. 2008/615/IB határozat⁵

7. A 2008/615 határozat 1. cikke a következőt mondja ki:

„A tagállamok e határozat által meg akarják erősíteni a Szerződés VI. címe által szabályozott ügyekben folytatott határokon átnyúló együttműködést és különösen a bűncselekmények megelőzéséért és kivizsgálásáért felelős hatóságok közötti információcserét. E cél érdekében e határozat az alábbi területekre vonatkozóan tartalmaz szabályokat:

a) a DNS-profilok, daktiloszkópiai adatok és bizonyos nemzeti gépjármű-nyilvántartási adatok automatizált továbbítására vonatkozó feltételekkel és eljárásokkal kapcsolatos rendelkezések (2. fejezet);

[...]”

8. A 2008/615 határozat 6. fejezete megállapítja az adatvédelemre vonatkozó általános rendelkezéseket a határozat alapján folytatott információcserékkel kapcsolatban.

9. A 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„E határozat keretében nem kerülhet sor személyes adatok átadására mindaddig, amíg ezen fejezet rendelkezéseit végre nem hajtották az ilyen adatátadásban érintett tagállamok területeinek nemzeti jogában. A Tanács egyhangúlag határoz arról, hogy e feltétel teljesült-e.”

10. A 2008/615 határozat 33. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A Tanács – minősített többséggel és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően – elfogadja az e határozat uniós szintű végrehajtásához szükséges intézkedéseket.”

2. 2008/616/IB határozat⁶

11. A 2008/616 határozat 20. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A Tanács a 2008/615/IB határozat 25. cikkének (2) bekezdésében említettek szerinti határozatot egy kérdőíven alapuló értékelő jelentés alapján hozza meg.

(2) A 2008/615/IB határozat 2. fejezetének megfelelően automatizált adatcsere tekintetében az értékelő jelentés ezenkívül értékelő látogatáson és kísérleti adatcserén fog alapulni, amelyekre akkor kerül sor, miután az érintett tagállam megküldte a Főtitkárság részére a 2008/615/IB határozat 36. cikkének (2) bekezdésében foglalt első mondatnak megfelelő értesítést.

(3) Az eljárás további részleteit e határozat mellékletének 4. fejezete tartalmazza.”

5 — A különösen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről szóló, 2008. június 23-i tanácsi határozat (HL 2008. L 210., 1. o.).

6 — A különösen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről szóló 2008/615/IB határozat végrehajtásáról szóló, 2008. június 23-i tanácsi határozat (HL 2008. L 210., 12. o.).

3. A megtámadott határozatok

12. A 2008/615 és 2008/616 határozat alapján elfogadott megtámadott határozatok (1)–(3) preambulumbekzdése a következket fejt ki:

„(1) A [36. jegyzkönyv] alapján az uniós intézmények, szervek és hivatalok által a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt elfogadott jogi aktusok joghatása mindaddig fennmarad, amíg azokat a Szerződések alapján hatályon kívül nem helyezik, semmisnek nem nyilvánítják vagy nem módosítják.

(2) Ennek megfelelően a [2008/615] határozat 25. cikke alkalmazandó, és a Tanácsnak egyhangúlag kell határoznia arról, hogy a tagállamok végrehajtották-e az említett határozat 6. fejezetének rendelkezéseit.

(3) A [2008/616] határozat 20. cikke értelmében a [2008/615] határozat 25. cikkének (2) bekezdésében említett határozatok meghozatalára egy kérdőíven alapuló értékelő jelentés alapján kerül sor. A [2008/615] határozat 2. fejezete szerinti automatizált adatcsere tekintetében az értékelő jelentésnek értékelő látogatáson és kísérleti adatcserén kell alapulnia.”

13. A 2014/731 határozat 1. cikke a következőt mondja ki:

„A gépjármű-nyilvántartási adatok automatizált keresése alkalmazásában Málta maradéktalanul végrehajtotta a [2008/615] határozat 6. fejezetében foglalt, az adatvédelemre vonatkozó általános rendelkezéseket, és e határozat hatálybalépésének napjától jogosult a személyes adatoknak az említett határozat 12. cikke szerinti átvételére és átadására.”

14. A 2014/743 határozat 1. cikke a következőt mondja ki:

„A gépjármű-nyilvántartási adatok automatizált keresése alkalmazásában Ciprus maradéktalanul végrehajtotta a [2008/615] határozat 6. fejezetében foglalt, az adatvédelemre vonatkozó általános rendelkezéseket, és e határozat hatálybalépésének napjától jogosult a személyes adatoknak az említett határozat 12. cikke szerinti átvételére és átadására.”

15. A 2014/744 határozat 1. cikke a következőt mondja ki:

„A gépjármű-nyilvántartási adatok automatizált keresése alkalmazásában Észtország maradéktalanul végrehajtotta a [2008/615] határozat 6. fejezetében foglalt, az adatvédelemre vonatkozó általános rendelkezéseket, és e határozat hatálybalépésének napjától jogosult a személyes adatoknak az említett határozat 12. cikke szerinti átvételére és átadására.”

16. A 2014/911 határozat 1. cikke a következőt mondja ki:

„A daktiloszkópiai adatok automatizált keresése tekintetében Lettország maradéktalanul végrehajtotta a [2008/615] határozat 6. fejezetében foglalt, az adatvédelemre vonatkozó általános rendelkezéseket, és e határozat hatálybalépésének napjától jogosult a személyes adatoknak az említett határozat 9. cikke szerinti átvételére és átadására.”

II – A Bíróság előtti eljárás és a kereseti kérelmek

17. 2015. január 14-i és március 6-i beadványával a Parlament az EUMSZ 263. cikk második bekezdése alapján benyújtotta a jelen megsemmisítés iránti kereseteket.

18. A Bíróság elnöke 2015. április 8-i végzésében az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából egyesítette a két ügyet. A Bíróság elnöke 2015. június 24-i határozataival engedélyezte a Németországi Szövetségi Köztársaságnak és a Svéd Királyságnak, hogy az említett két ügyben a Tanács mellett beavatkozzon. A beavatkozás engedélyezése ellenére a német kormány a jelen eljárásban nem terjesztett elő észrevételt.

19. Kereseteiben a Parlament azt kéri, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg a megtámadott határozatokat;
- kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

20. A Tanács – a svéd kormány támogatása mellett – azt kéri, hogy a Bíróság:

- a kereset első jogalapra (jogi alap), valamint a második jogalap első részére és második részének első két elemére (eljárási követelmények) vonatkozó részét mint megalapozatlant utasítsa el. A második jogalap második részének harmadik elemének (a Parlamenttel folytatott konzultáció) megítélését a Tanács a Bíróság bölcs belátására bízza;
- másodlagosan, amennyiben a Bíróság a megtámadott határozatokat megsemmisíti, tartsa fenn a megtámadott határozatok joghatásait, amíg azok helyébe új határozatok nem lépnek.
- a Parlamentet kötelezze a költségek viselésére.

21. A Bíróság eljárási szabályzata 76. cikke (2) bekezdésének megfelelően tárgyalásra nem került sor.

III – Elemzés

A – Előzetes észrevételek

22. Jelen megsemmisítés iránti keresetekben a Parlament a Tanács által elfogadott, megtámadott határozatok jogszerűségét vitatja. Az említett határozatok lényegében megállapítják, hogy egyes tagállamok végrehajtották a 2008/615 határozat 6. fejezetében foglalt, az adatvédelemre vonatkozó általános rendelkezéseket, és egy adott időponttól kezdve jogosultak a 2008/615 határozat hatálya alá tartozó adatok átvételére és átadására. Egyszerűen megfogalmazva, a megtámadott határozatok gyakorlati következménye az, hogy az érintett tagállamok hozzáférhetnek azon rendszerhez, amely lehetővé teszi a DNS profilokra, daktiloszkópiai adatokra (ujjlenyomatok) és bizonyos nemzeti gépjármű-nyilvántartási adatokra vonatkozó információk cseréjét.⁷

23. A Parlament fő érveként azt állítja, hogy a Tanács mindegyik esetben téves jogalapot alkalmazott. Ezenfelül azt állítja, hogy az említett határozatok elfogadását eredményező döntéshozatali eljárás során sérültek bizonyos eljárási követelmények.

24. A Tanács ellenben úgy véli, hogy a 36. jegyzőkönyv 9. cikke alapján a megtámadott határozatokat helyes jogalapon, a 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdése alapján fogadták el. A Parlament által az eljárási követelményekkel kapcsolatosan előterjesztett érvek többségét a Tanács vitatja, azonban elismeri, hogy a döntéshozatali eljárás során konzultálnia kellett volna a Parlamenttel.

⁷ — Ezt a rendszert eredetileg az ún. Prümi Szerződés vezette be. Az említett nemzetközi szerződés egyes rendelkezései később a 2008/615 határozat révén az uniós jog részévé váltak.

25. A Bíróságnak ahhoz, hogy a Parlament által indított keresetekben döntést tudjon hozni, egyebek mellett a megtámadott határozatok természetét is meg kell határoznia, amelyet illetően a felek nem értenek egyet. Ez a kérdés jelentős mértékben kihat arra, hogy a Bíróságnak hogyan kell viszonyulnia az EUMSZ 277. cikkben meghatározott és a Parlament által a 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdésével kapcsolatban előterjesztett jogellenességi kifogáshoz, továbbá az eljárási követelmények megsértésére vonatkozó második jogalaphoz.

B – Jogalap

26. Az első jogalapban a Parlament azt állítja, hogy a Tanács téves jogalap alkalmazásával fogadta el a megtámadott határozatokat. Állítása alátámasztásául a Parlament több évrre is hivatkozik.

27. Egyfelől azzal érvel, hogy a Tanácsnak az EUM-Szerződésben meghatározott jogalapot kellett volna alkalmaznia. A Parlament szerint ugyanis a megtámadott határozatok a 2008/615 határozattal egyenrangú alap-jogiaktusoknak minősülnek, és mint ilyeneket, ugyanazon a jogalapon kellett volna elfogadni, mint a Lisszaboni Szerződéssel módosított említett határozatot. Véleménye szerint az EUMSZ 82. cikk (1) bekezdésének d) pontját és az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontját kellett volna alkalmazni.

28. Másfelől az említett intézmény úgy véli, hogy ha a Bíróság adott esetben úgy ítélné meg, hogy a megtámadott határozatok nem alap-jogiaktusnak, hanem a 2008/615 határozat végrehajtását szolgáló intézkedésnek tekintendők, a 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdése jogellenes másodlagos jogalappal minősül. Véleménye szerint ugyanis az említett rendelkezés olyan döntéshozatali eljárást ír elő, amely összeegyeztethetetlen a 2008/615 határozat elfogadása idején hatályban lévő elsődleges joggal (az EU 39. cikk (1) bekezdésével összhangban értelmezett EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontjával).

29. Mielőtt az első jogalapot illetően következtetésre jutnánk, két másik kérdéssel is foglalkoznunk kell. Az első a 36. jegyzőkönyv 9. cikkére, a második pedig a megtámadott határozatok természetére vonatkozik.

1. A 36. jegyzőkönyv 9. cikke

30. Az első jogalappal összefüggésben a Parlament azt állítja, hogy a 36. jegyzőkönyv 9. cikke csak anyagi jogi aktusokra vonatkozik, a más intézkedések elfogadására vonatkozó eljárási követelményeket meghatározó aktusokra nem. A Parlament állítása szerint a 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdése ezért nem képezhetett önálló jogalapot a megtámadott határozatok számára.

31. Ebben a kérdésben a Bíróság már döntést hozott. A Bíróság kimondta, hogy a megszorító értelmezés megfosztaná a 36. jegyzőkönyv 9. cikkét a hatékony érvényesülésétől. Ez lenne a helyzet, ha elfogadnánk, hogy az említett rendelkezés mindössze azt jelenti, hogy a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés alá tartozó jogi aktusok nem veszítik el automatikusan hatályukat a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően.⁸ Valójában nem szabad átsiklanunk afelett, hogy a 36. jegyzőkönyv 9. cikkét úgy kell érteni, mint amely különösen annak biztosítására irányul, hogy a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében elfogadott jogi aktusok az említett együttműködés intézményi keretének módosítása ellenére továbbra is hatékonyan alkalmazhatók legyenek.⁹ Ennek megfelelően a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt az EU-Szerződés alapján szabályosan elfogadott jogi aktus azon rendelkezése, amely előírja e jogi aktus végrehajtási intézkedéseinek elfogadási módjait, továbbra is kifejti joghatásait.¹⁰

8 — 2015. április 16-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-317/13 és C-679/13, EU:C:2015:223, 56. pont).

9 — 2015. április 16-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-540/13, EU:C:2015:224, 44. pont).

10 — 2015. április 16-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-317/13 és C-679/13, EU:C:2015:223, 57. pont).

32. Ezért a 36. jegyzőkönyv 9. cikke értelmében a 2008/615 határozat 25. cikke (2) bekezdésének (és ezért a 2008/615 határozat 33. cikkének) joghatása a (2008/615 határozat alapjául szolgáló) EU 34. cikk hatályon kívül helyezését követően is fennmaradt. Ez azt is jelenti, hogy a 25. cikk (2) bekezdésében (és a 33. cikkben) meghatározott eljárási követelmények továbbra is fennállnak és érvényesülnek, függetlenül az Európai Unió alkotmányos keretein belül azóta végbement változásoktól.

33. Mindezek ellenére továbbra is fennáll a kérdés, hogy a megtámadott határozatok alap-jogiaktusok-e, ahogy a Parlament állítja, vagy pedig végrehajtási intézkedések, ahogy a Tanács véli.

2. A megtámadott határozatok természete

34. A Parlament azt állítja, hogy a megtámadott határozatok alap-jogiaktusok, nem pedig végrehajtási intézkedések. Ezzel összefüggésben a Parlament hangsúlyozza, hogy a 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás alapján a megtámadott határozatok elfogadásához a Tanács egyhangú határozatára van szükség. A 2008/615 határozat elfogadásának idején az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontja két külön eljárást írt elő az alap-jogiaktusok és a végrehajtási intézkedések elfogadására, és csak az alap-jogiaktusok elfogadásához volt szükség a Tanács egyhangú határozatára. Ezenfelül a Parlament szerint jelzés értékű az, hogy a 2008/615 határozat 33. cikkében a végrehajtási intézkedések elfogadásához egy külön jogalap szerepel. Annak ellenére, hogy létezett ez a rendelkezés, a Tanács úgy döntött, hogy nem az alapján fogadja el a megtámadott határozatokat. Ezt a döntést szem előtt tartva a megtámadott határozatok nem tekinthetők végrehajtási intézkedéseknek, hanem a 2008/615 határozattal egyenrangú alap-jogiaktusoknak. Mindezen felül a megtámadott határozatok címe nem említi a „végrehajtó” szót, ami szintén arra utal, hogy a megtámadott határozatok valójában alap-jogiaktusok. A Parlament szerint a megtámadott határozatok kiegészítik a 2008/615 határozatot abban a vonatkozásban, hogy valamely tagállam mely időponttól kezdődően férhet hozzá az automatizált adatmegosztó rendszerhez.

35. A Tanács szerint a 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdése lehetővé teszi számára végrehajtási hatáskörök gyakorlását, a megtámadott határozatok pedig végrehajtási intézkedéseknek minősülnek. A Tanács véleménye szerint a 25. cikk (2) bekezdésének megfogalmazása és az, hogy a megtámadott határozatok egyetlen célja, hogy a 2008/615 határozat célkitűzéseit megvalósítsák, egyértelműen arra utal, hogy a megtámadott határozatok végrehajtási intézkedéseknek minősülnek. A Tanács azon a véleményen van, hogy a Parlament állításaival figyelmen kívül hagyja a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatát, amely szerint a jogalap határozza meg a követendő eljárást, nem pedig fordítva.

36. Amint azt a következőkben kifejtem, a Parlament által előterjesztett érvek nem győztek meg.

37. Az „alap-jogiaktus” és a „végrehajtási intézkedések” elhatárolása során hasznosnak bizonyul a Bíróság ítélkezési gyakorlata. Az alap-jogiaktusok a jogalkotás előjogai közé tartoznak, mivel az érintett tárgykör alapvető fontosságú elemeire vonatkozó szabályokat tartalmaznak, és ebben a tekintetben politikai döntést igényelnek. Az ilyen lényegi szabályok nem képezhetik hatáskör-átruházás tárgyát.¹¹ Az ítélkezési gyakorlatból az is kiderül, hogy az említett alapvető fontosságú elemek meghatározásának olyan objektív elemeken kell alapulnia, amelyek bírósági felülvizsgálat tárgyát képezhetik, és figyelembe kell venni az érintett terület jellemzőit és sajátosságait.¹² A jogszabályi környezetet szintén figyelembe kell venni.¹³

11 — 2012. szeptember 5-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-355/10, EU:C:2012:516, 63–65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

12 — 2012. szeptember 5-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-355/10, EU:C:2012:516, 67. és 68. pont). Lásd még: 2014. május 6-i Bizottság kontra Parlament és Tanács ítélet (C-43/12, EU:C:2014:298, 29. pont); 2013. október 22-i Bizottság kontra Tanács ítélet (C-137/12, EU:C:2013:675, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

13 — 2009. szeptember 8-i Bizottság kontra Parlament és Tanács ítélet (C-411/06, EU:C:2009:518, 64. és 65. pont).

38. A 2008/615 határozat preambuluma utal arra, hogy a cél az, hogy a Prümi Szerződés¹⁴ rendelkezéseinek tartalmát beépítsék az Európai Unió jogi keretrendszerébe. Konkrétabban, a határozat a bűncselekmények felderítése és vizsgálása céljából fokozottabb információcserét kíván elérni a tagállamok illetékes hatóságai között.

39. A 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy nem kerülhet sor személyes adatok átadására mindaddig, amíg az adatvédelemre vonatkozó rendelkezéseket végre nem hajtották, és a Tanács minden tagállamra és a kicserélt adatok minden kategóriájára (a DNS-profilok, daktiloszkópiai adatok és gépjármű-nyilvántartási adatok) vonatkozóan egyhangúlag határoz arról, hogy e feltétel teljesült-e. A 2008/616 határozat 20. cikke értelmében a Tanács ezt egy értékelő jelentés alapján teszi meg, amelyet a már részt vevő tagállamok szakértői készítenek el. A jelentés egy kérdőíven, egy értékelő látogatáson és egy kísérleti adatcserén alapul. Az említett jelentés alapján levonható a következtetés arra vonatkozóan, hogy az érintett tagállam létrehozta-e az adatvédelmi rendszert, valamint teljesítette-e az automatikus keresés és más tagállamokból való adatgyűjtés műszaki és jogi követelményeit, valamint hogy adatbázisa összeegyeztethető-e a többi tagállam adatbázisaival.

40. Ez alapján a megtámadott határozat lényegében i. megállapítja, hogy a szóban forgó tagállamok sikeresen teljesítették a 2008/616 határozat 20. cikkében meghatározott előzetes értékelési szakaszt, valamint ii. e megállapítás alapján lehetővé teszi az említett tagállamoknak, hogy egy adott időponttól kezdve hozzáférjenek az automatizált adatmegosztó rendszerhez.

41. Habár a megtámadott határozatok olyan szükséges lépést jelentenek, amelynek bármiféle információcserét meg kell előznie, ez azonban nem jelenti azt, hogy magához a 2008/615 határozathoz hasonló alap-jogiaktusnak minősülnének. Véleményem szerint a megtámadott határozatok tartalmáról nem állítható, hogy hatással lenne az információcserére vonatkozó rendszer bevezetéséhez kapcsolódó politikai döntésekre.

42. Sőt, ahogy a Tanács helyesen rámutat, a jogalap határozza meg a követendő eljárást, nem pedig fordítva.¹⁵ Ebben az értelemben nem vagyok meggyőződve arról, hogy a 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdésében leírt eljárásokból a megtámadott határozatok természetét illetően messzemenő következtetéseket lehet levonni.

43. Ezenfelül, ha a Parlament álláspontját elfogadnánk, az azt jelentené, hogy valahányszor valamely tagállam teljesítette a 2008/615 határozat szerint az információcseréhez szükséges előzetes értékelést és a kísérleti szakaszt, a jogalkotó részt venne annak eldöntésében, hogy az említett határozat 6. fejezetében említett adatvédelmi intézkedéseket teljesítették-e, és annak megerősítésében, hogy a szóban forgó tagállam közvetlenül hozzáférhet a 2008/615 határozat hatálya alá tartozó adatokhoz. Véleményem szerint az alap-jogiaktus fogalmának ilyen tág értelmezése a végrehajtás hatályát gyakorlatilag megszüntetné.

44. Végezetül a Parlament nem terjesztett elő semmiféle meggyőző érvet annak alátámasztására, hogy a megtámadott határozatok miért tekinthetők a 2008/615 határozatétól valamiképpen eltérő célkitűzéssel rendelkező önálló határozatoknak. Ellenkezőleg, ahogy azt már kifejtettük, az említett határozatok a 2008/615 határozat célkitűzéseinek megvalósításához vezető eljárás szerves és szükséges részét képezik. Ezzel összefüggésben a „végrehajtó” szó említésének elmulasztása véleményem szerint nem jelentheti azt, hogy a megtámadott határozatok alap-jogiaktusok.

14 — Lásd a fenti 7. lábjegyzetet.

15 — Lásd egyebek mellett: 2012. július 19-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-130/10, EU:C:2012:472, 80. pont); 2014. június 24-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-658/11, EU:C:2014:2025, 57. pont).

45. Ezért következtetésem szerint a megtámadott határozatok végrehajtási intézkedéseknek minősülnek, és a Parlament ezzel ellentétes érveit el kell utasítani. Így azokat az érveket is, miszerint a megtámadott határozatok nem alapulhattak a 2008/615 határozaton, és hogy a megtámadott határozatokat ehelyett az EUM-Szerződés meglévő rendelkezései alapján kellett volna elfogadni.

46. Ezt a következtetést szem előtt tartva a továbbiakban a Parlament által a 2008/65 határozat 25. cikkének (2) bekezdésére vonatkozóan felhozott jogellenességi kifogással fogok foglalkozni.

3. A 2008/615 határozat 25. cikke (2) bekezdésének jogszerűsége

47. A Parlament azt állítja, hogy a 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdése egy olyan egyszerűsített eljárást ír elő, amely nem szerepel az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontjában, és amely szerint az alap-jogiaktusok elfogadásához valamely tagállam vagy a Bizottság előzetes kezdeményezésére és a Parlamenttel való konzultációra van szükség. Még ha a Bíróság úgy vélné is, hogy a megtámadott határozatok végrehajtási intézkedéseknek minősülnek, a Parlament szerint a 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárás eltér az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontjában meghatározottól, nemcsak azért, mert a 25. cikk (2) bekezdése nem írja elő valamely tagállam vagy a Bizottság előzetes kezdeményezését vagy a Parlamenttel való konzultáció szükségességét, hanem azért is, mert az említett rendelkezés a Tanácson belül egyhangú döntést ír elő. Következésképpen a megtámadott határozatokat a 2008/615 határozat 25. cikke (2) bekezdésének jogellenessége miatt meg kellene semmisíteni.

48. A Tanács ezzel szemben azt állítja, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján¹⁶ a 2008/615 határozat 25. cikke (2) bekezdésének jogszerűsége egyszerűen az említett rendelkezés kétségtelenül szerencsétlen megfogalmazása miatt nem kérdőjeleződik meg. A Tanács véleménye szerint a vitatott rendelkezés összeegyeztethető az EU-Szerződés releváns rendelkezéseivel (az EU 39. cikk (1) bekezdésével összhangban értelmezett EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontjával), akkor is, ha nem utal a Parlamenttel való konzultációra, és nem jelöli meg valamely tagállamnak a 2008/615 határozat által létrehozott rendszerbe való felvételéhez vezető eljárás különböző lépéseit.

49. E tekintetben a Tanács megerősíti azon véleményét, hogy a megtámadott határozatok végrehajtási intézkedések, és megjegyzi, hogy az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontja nem írja elő a végrehajtási intézkedések elfogadásához a Bizottság vagy valamely tagállam előzetes kezdeményezését. Hasonlóképpen, a Parlamenttel való konzultáció követelményét illetően, az ilyen kifejezett követelmény hiánya nem döntő jelentőségű, mivel a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében a következetes értelmezésre ennek ellenére mód van.

50. Végezetül a Tanács foglalkozik a 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdésében szereplő, egyhangú döntésre vonatkozó követelménnyel is. Állítása szerint a határozat megfogalmazása „egyhangúlag határoz”, nem pedig „egyhangú döntéssel határozatot hoz”, amely teret hagy az értelmezésnek, és ennek megfelelően figyelembe kell venni a rendelkezés környezetét és célkitűzéseit. A Tanács szerint az egyhangú döntésre vonatkozó követelmény valójában a döntéshozatali eljárás két külön lépését tartalmazza. Először is, a tagállamok (a fenti 39. pont alapján végzett előzetes értékelés eredménye alapján) egyhangúlag meggyőződnek arról, hogy a szóban forgó tagállam sikeresen teljesítette az értékelést. Az adatmegosztó rendszer szerkezete miatt – amely a részt vevő tagállamok számára közvetlen hozzáférést engedélyez más tagállamok nemzeti adatbázisaihoz – az előzetes értékelés eredményességéhez mindenképpen szükség van minden tagállam beleegyezésére. Másodszor, minősített többséggel formális határozatot hoznak a tagállam felvételére és az adatmegosztás kezdő időpontjára vonatkozóan. A Tanács szerint a 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdése értelmében e két lépés egyetlen határozatban jelenik meg.

16 — 2015. április 16-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-317/13 és C-679/13, EU:C:2015:223); Parlament kontra Tanács ítélet (C-540/13, EU:C:2015:224).

51. Ahogy azt mindkét fél elismeri, döntő fontosságú, hogy a Szerződések határozzák meg azokat a szabályokat, amelyek megállapítják az uniós intézmények döntéshozatalának módját. Ezek a szabályok nem a tagállamok vagy az uniós intézmények mérlegelési jogkörébe tartoznak. Ennek megfelelően nem lehet olyan másodlagos jogalapot megállapítani, amelyek szigorítják vagy könnyítik a Szerződésekben szereplő szabályokat.¹⁷ Ez a fontos elv a végrehajtási intézkedések elfogadására is vonatkozik.¹⁸

52. Itt emlékeztetni kell arra is, hogy valamely uniós jogi aktus érvényességét az aktus meghozatalának időpontjában fennálló ténybeli és jogi elemek függvényében kell elbírálni.¹⁹

53. Fent már levontam azt a következtetést, hogy a megtámadott határozatokat végrehajtási intézkedéseknek kell tekinteni. Ennek megfelelően a 2008/615 határozat 25. cikkének érvényességét azon rendelkezések függvényében kell elbírálni, amelyek az említett határozat elfogadása idején a harmadik pillér alá tartozó végrehajtási intézkedések elfogadását szabályozták: az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontja és az EU 39. cikk (1) bekezdése.²⁰ Az említett rendelkezések alapján a minősített többséggel eljáró Tanács a Parlamenttel való konzultációt követően elfogadhatja a harmadik pillér hatálya alá tartozó határozatok végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

54. A 2008/615 határozat 25. cikke (2) bekezdésének megfogalmazása szerint nincs szükség a Bizottság vagy valamely tagállam kezdeményezésére, és ez a rendelkezés arra sem kötelezi a Tanácsot, hogy a Parlamenttel konzultáljon. Emellett az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontjától abban is eltér, hogy a Tanácson belül egyhangú szavazást ír elő.

55. Noha egyetértek a Tanáccsal abban, hogy a kezdeményezés²¹ és a Parlamenttel való konzultáció²² kérdéséről a 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdése összeegyeztethető valamint az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontjával és az EU 39. cikk (1) bekezdésével, nem vagyok meggyőződve arról, hogy ugyanez igaz a 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdésében szereplő, egyhangú döntésre vonatkozó követelményre is. Az említett követelmény egyértelműen eltér az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontjától, amely a végrehajtási intézkedések elfogadására minősített többséget ír elő.

56. Természetesen igaz, ahogy a Tanács állítja, hogy a rendelkezés értelmezése során figyelembe kell venni annak célkitűzéseit és jogi háttérét.²³ Emellett a Bíróság kimondta, hogy valamely rendelkezést – amennyire lehetséges – úgy kell értelmezni, hogy ne váljék kérdésessé annak érvényessége.²⁴ Ugyanakkor ezen értelmezési elveket nem lehet túlságosan kiszélesíteni, különösen akkor nem, ha az egy másik alapvető fontosságú elvet veszélyeztet, nevezetesen azt, hogy a döntéshozatali eljárást a Szerződések határozzák meg (lásd még a fenti 51. pontot).²⁵

17 — 2015. április 16-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-317/13 és C-679/13, EU:C:2015:223, 42. pont); 2008. május 6-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-133/06, EU:C:2008:257, 54–56. pont).

18 — 2015. április 16-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-317/13 és C-679/13, EU:C:2015:223, 43. pont.

19 — Lásd többek között: 2015. április 16-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-317/13 és C-679/13, EU:C:2015:223, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

20 — E tekintetben lásd: 2015. április 16-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-317/13 és C-679/13, EU:C:2015:223, 45. pont); Parlament kontra Tanács ítélet (C-540/13, EU:C:2015:224, 35. pont); 2015. szeptember 10-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-363/14, EU:C:2015:579, 59. pont).

21 — A Bíróság megerősítette, hogy a végrehajtási intézkedéseket illetően az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontja nem írja elő a Bizottság vagy valamely tagállam előzetes kezdeményezését, lásd: 2015. szeptember 10-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-363/14, EU:C:2015:579, 58–67. pont).

22 — A Bíróság egy hasonló, jogellenességi kifogást tartalmazó ügyben kimondta, hogy ha a rendelkezést az EU 39. cikk (1) bekezdése alapján értelmezzük (amelynek értelmében a Parlamenttel konzultálni kell), az, hogy a szóban forgó rendelkezés nem tér ki a Parlamenttel való konzultációs kötelezettségre, nem jelenti azt, hogy a rendelkezés jogellenes, lásd: 2015. április 16-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-317/13 és C-679/13, EU:C:2015:223, 47–50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23 — 2015. május 21-i Rosselle-ítélet (C-65/14, EU:C:2015:339, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 — 2015. április 16-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-317/13 és C-679/13, EU:C:2015:223, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 — 2015. április 16-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-317/13 és C-679/13, EU:C:2015:223, 43. pont); 2008. május 6-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-133/06, EU:C:2008:257, 54–56. pont).

57. Először is, a Tanács azon az állásponton volt, hogy a 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdésében szereplő egyhangú döntésre vonatkozó követelményt egyetlen határozatot eredményező, kétlépcsős döntéshozatali eljárásként kell értelmezni, és az egyhangú döntésre vonatkozó követelmény csak az első, előzetes lépésre vonatkozik. A formális határozatot minősített többséggel hozzák meg. Amennyiben elfogadnánk a Tanács említett cikkekre vonatkozó értelmezését, akkor ez a rendelkezés valójában egy másodlagos jogalapot hozna létre, amely megváltoztatja a Szerződésben foglalt szabályokat. Ennek oka, ahogy azt a Tanács kifejtette, hogy a kétlépcsős eljárás *egy* határozatot eredményez, ami azt jelenti, hogy a minősített többségi szavazásra vonatkozó követelmény csupán elméleti lenne, a Tanács pedig valójában egyhangú szavazással fogadná el a végrehajtási jogi aktust.

58. Ezenfelül, mivel a 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdése kifejezetten kimondja, hogy a szavazásnak egyhangúlag kell történnie, véleményem szerint következetes értelmezéssel nem lehet ezt a szavazásra vonatkozó követelményt „minősített többségként” értelmezni. Ezen értelmezés egyértelműen ellentétes lenne a 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdésében szereplő megfogalmazással.²⁶

59. Végezetül a következőre szeretnék kitérni. Értem a Tanács érvelését, hogy miért van szükség arra, hogy – egy későbbi végrehajtási határozat elfogadásának előfeltételeként – minden egyes tagállam meggyőződjék arról, hogy a csatlakozó tagállam sikeresen teljesítette az előzetes értékelési szakaszt. Ez azonban nem jelentheti azt, hogy a Tanácsnak a későbbi végrehajtási határozatot a 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdése alapján kell elfogadnia, mivel ez a rendelkezés azzal, hogy egyhangú szavazást ír elő, jogellenes másodlagos jogalaprak minősül. Ahogy arra a Parlament helyesen rámutatott, a 2008/615 határozatban van egy másik rendelkezés, még hozzá a 33. cikk, amely felhatalmazza a Tanácsot, hogy az említett határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket elfogadjon.

60. A fentiekre tekintettel következtetésem szerint a 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdése egy olyan eljárást ír elő, amely eltér az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott eljárástól, és így jogellenes másodlagos jogalaprak minősül. Ebből az következik, hogy a Parlament első jogalapját teljes egészében el kell fogadni, és a megtámadott határozatokat meg kell semmisíteni.

61. Amennyiben a Bíróság nem értene velem egyet, és arra a megállapításra jut, hogy a Parlament első jogalapját el kell utasítani, megvizsgálom a Parlament lényeges eljárási követelmények megsértésére vonatkozó második jogalapját.

C – Lényeges eljárási követelmények

62. A második jogalappal összefüggésben a Parlament megismétli, hogy a megtámadott határozatokat az EUMSZ 82. cikk (1) bekezdésének d) pontja és az EUMSZ 87. cikk (2) bekezdésének a) pontja alapján kellett volna elfogadni. Fentebb már foglalkoztam ezzel a kérdéssel.

63. Másodlagosan a Parlament előadja, hogy a megtámadott határozatok elfogadását eredményező eljárás három okból is ellentétes az EU 34. cikk (2) bekezdésével. Az EU 34. cikk (2) bekezdésének és az EU 39. cikk (1) bekezdésének együttes olvasata a következő eljárást határozza meg: a Bizottság vagy valamely tagállam előzetes kezdeményezésére és a Parlamenttel folytatott konzultációt követően a Tanács egyhangú határozattal (vagy a végrehajtási aktusok esetén minősített többséggel) dönt. A Tanács nem követte ezt az eljárást.

26 — Ettől meg kell különböztetni azt az esetet, amelyről a 22. lábjegyzetben volt szó, amikor is a szóban forgó kifejezés *nem rendelkezett* a Parlamenttel folytatandó konzultációról, vö.: 2015. április 16-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-317/13 és C-679/13, EU:C:2015:223).

64. A Tanács előadja, hogy a Parlament fő érve a megtámadott határozatok helyes jogalapjának téves értelmezésén alapul. A Tanács hozzáteszi, hogy jogszerűen fogadta el a megtámadott határozatokat a 2008/615 határozat 25. cikkének (2) bekezdése alapján, amely egyhangú döntéshozatalt követel a Tanácstól, de nem írja elő az előzetes kezdeményezést és a Parlammal való konzultációt. Ugyanakkor a Tanács elismeri, hogy a Parlament kontra Tanács ítélet²⁷ alapján a megtámadott határozatok elfogadása előtt konzultálnia kellett volna a Parlammal.

65. A 2008/615 határozat 25. cikke (2) bekezdésének érvényességére vonatkozó fenti elemzés alapján elegendő a következőket megállapítani:

66. Ahogy azt a Tanács is elismeri, konzultálnia kellett volna a Parlammal. A Parlammal való konzultáció elmaradása szükségszerűen azt jelenti, hogy a határozatokat meg kell semmisíteni.²⁸ A Tanács azzal, hogy a megtámadott határozatokat egyhangú döntéssel fogadta el, az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontjában szereplő szavazási szabályokat is megsértette. Ugyanakkor a Parlammal az előzetes kezdeményezésre vonatkozó érvét a második jogalappal összefüggésben el kell utasítani. Ennek oka, ahogy azt a fentiekben már kifejtettük, hogy az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontja nem követeli meg a tagállamok vagy a Bizottság előzetes kezdeményezését.

67. Ennek megfelelően a következtetésem az, hogy a Parlament második jogalapját is el kell fogadni. Következésképpen a megtámadott határozatokat meg kell semmisíteni.

D – A megtámadott határozatok joghatása

68. A Tanács, a Svéd Királyság támogatása mellett, arra kéri a Bíróságot, hogy az EUMSZ 264. cikk (2) bekezdésének megfelelően megsemmisítés esetén tartsa fenn a megtámadott határozatok joghatásait. A Parlament nem ellenezte ezt a kérelmet.

69. Fentebb megállapítottam, hogy a megtámadott határozatokat meg kell semmisíteni. Ugyanakkor kétségtelen, hogy ha az említett határozatokat joghatásuk fenntartásának elrendelése nélkül semmisítenék meg, az jelentős következményekkel járna a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés tekintetében. Valójában ez jelentősen megnehezítené (mind a megtámadott határozatokkal érintett tagállamokban, mind pedig a részt vevő tagállamokban) a bűnüldözési hatóságok számára, hogy a DNS profilokhoz, ujjlenyomatokhoz és a gépjármű-nyilvántartási adatokhoz hozzáférjenek. Ebben az értelemben, ha a megtámadott határozatok joghatásai nem maradnának fenn, az veszélyeztetné a közrend fenntartását és az ezen a területen való határokon átnyúló együttműködés hatékonyságát.²⁹ Ennek oka, hogy a megtámadott határozatok megsemmisítésével megszűnne az érintett tagállamok számára az együttműködés alapja. Véleményem szerint ez elegendő indok a megtámadott határozatok joghatásainak mindaddig történő fenntartására, amíg azok helyébe új jogi aktusok lépnek. Emellett meg kell jegyezni, hogy habár a Parlament a megtámadott határozatok megsemmisítését kéri, a határozat célját vagy tartalmát nem vitatja.

70. Ezért úgy vélem, hogy fenn kell tartani a megtámadott határozatok joghatásait a helyükbe lépő új jogi aktusok hatálybalépéséig.

27 — 2015. április 16-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-540/13, EU:C:2015:224, 53. pont).

28 — Lásd a közelmúltból: 2015. december 23-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-595/14, EU:C:2015:847, 35–43. pont).

29 — Lásd hasonlóképpen: 2016. április 16-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-540/13, EU:C:2015:224, 61–64. pont); a 2015. december 23-i Parlament kontra Tanács ítélet (C-595/14, EU:C:2015:847, 45–49. pont).

IV – A költségekről

71. A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Parlament mindkét ügyben kérte a Tanács kötelezését a költségek viselésére, és a Tanács pervesztes lett.

72. Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárásba beavatkozó intézmények maguk viselik saját költségeiket. A Németországi Szövetségi Köztársaságnak és a Svéd Királyságnak ezért magának kell viselnie saját költségeit.

V – Végkövetkeztetések

73. A fenti megfontolásokra tekintettel azt javasolom, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg a négy megtámadott határozatot, nevezetesen a gépjármű-nyilvántartási adatokra vonatkozó, Máltával való automatizált adatcsere megindításáról szóló, 2014. október 9-i 2014/731/EU tanácsi határozatot; a gépjármű-nyilvántartási adatokra vonatkozó, Ciprussal való automatizált adatcsere megindításáról szóló, 2014. október 21-i 2014/743/EU tanácsi határozatot; a gépjármű-nyilvántartási adatokra vonatkozó, Észtországgal való automatizált adatcsere megindításáról szóló, 2014. október 21-i 2014/744/EU tanácsi határozatot, valamint a daktiloszkópiai adatokra vonatkozó, Lettországgal való automatizált adatcsere megindításáról szóló, 2014. december 4-i 2014/911/EU tanácsi határozatot;
- tartsa fenn a megtámadott határozatok joghatásait a helyükbe lépő új jogi aktusok hatálybalépéséig;
- a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére;
- a Németországi Szövetségi Köztársaságot és a Svéd Királyságot kötelezze saját költségeik viselésére.